

ЕТАПИ РОЗВИТКУ РІЧКОВИХ ДОЛИН ЯК ПОКАЗНИК
ЗМІН ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА (НА ПРИКЛАДІ
ВЕРХньОГО ПРУТУ)

В.М.Клапчук

Карпатський ДПНП, м.Яремча

На протязі періоду формування природного середовища між його компонентами складались тісні взаємозв'язки і взаємозалежності. Порушення цих зв'язків до появи людини на Землі відбувалось в основному під впливом Космосу і спричиняло відповідні зміни у природі.

Дослідження багатьох природних компонентів дають можливість встановити зміни в природному середовищі протягом часу розвитку Землі. Встановлення етапів розвитку річкових долин має можливість встановити і етапи зміни кліматичних, ґрутових, геологічних показників, рослинного і тваринного світу протягом плеоцен-антропогену.

Для прикладу візьмемо р.Прut, яка виробила свою долину у верхів'ях в межах високогір'я та середнього гір'я з висотами вододілів 900-2000 м. Терасовані схили дають найбільшу інформацію про етапи розвитку річкових долин, в т.ч. і природних компонентів.

Нами була обстежена ділянка долини Прutу від витоків до смт.Ділятин. Зведені поперечні профілі показують, що терасовий комплекс складається з I5-I7 надзаплавних терас, кожна з яких є своєрідним етапом розвитку природного середовища. Розчленування терасових відкладів проводилось по схемі УРМСЖ (1971). Найчіткішу характеристику вдалось встановити для VI-I надзаплавних терас, субареальні утворення яких представлені суглинками та супісками з викопними ґрунтами. Середні (УП-X) і високі (ХI-ХУП) тераси, як правило, з поверхні покриті малопотужними алювіальними відкладами.

За даними палеоботанічних і малакофауністичних досліджень (Артишенко О.Т., Мельничук І.В., 1979), можна встановити характер зміни і розвитку палеогеографічних умов в районі дослідження протягом дніпровсько-голоценового етапу антропогену (290-0 тис.р. тому).

У відкладах дніпровського ґрунту (290 тис.р. тому) ви-

В умовах заповідника в усіх вікових групах повноти на 6-31% більше, ніж в Рахівському лісокомбінаті. Однак не зважаючи на це, середні і^ї значення в гірських умовах в 21-40-річному віці майже однакові з аналогічними показниками в рівнинних умовах, а наступні вікові періоди переважають його значення відповідно на 26 і 17%. Лише в 81-100-річному віці середній приріст деревостанів в гірських умовах на 16% менше, ніж в рівнинних, в той час як повнота тут менша на 3%.

Більш детальні дослідження впливу повноти на середні приrostи насаджень, виконані в умовах Держзаповідника, показали, що в усіх вікових групах між повнотою і середнім приростом існує прямий кореляційний зв'язок (таблиця 3).

Таблиця 3

Середні приrostи деревостанів різних вікових груп у зв'язку з повнотою

Повнота	Середній приріст (м ³ /га) по вікових групах, років			
	41-60	61-80	81-110	140-160
0,4	-	-	-	1,1
0,5	-	3,1	2,8	1,7
0,6	2,6	3,6	-	1,9
0,7	3,4	3,7	3,5	3,1
0,8	4,4	4,1	-	3,2
0,9	4,5	4,5	-	3,8
1,0	4,9	4,9	-	4,1

Разом з тим для всіх значень повноти в періоди від 61 до 160 років спостерігається зменшення середнього приросту. Слід відзначити те, що для букових деревостанів 61-80-річний період відрізняється найбільш високим показником середнього приросту. Ця особливість для більшості насаджень, що досліджені в рівнинних умовах (табл. I, 3), а також для гірських умов (табл.I).

Висновки. Середні приrostи букових деревостанів Карпат в умовах вологої субчини істотно більші, ніж в рівнинних умовах в свіжій субчині. Показники середніх приrostів по усіх вікових групах знаходяться в кореляційній залежності від повноти. Як в гірських, так і в рівнинних умовах 61-80-річний період характерний високим рівнем середнього приросту букових деревостанів. В наступні вікові періоди середні приrostи деревостанів зменшуються по усіх значеннях повноти,